

Μηναῖον - ΤΗ: C' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ
τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ
γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἰδὲι περιστερᾷ, ἐβεβαίου τοῦ
λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. (ἐκ
γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ
βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ,
ἡγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ
συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι.
Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο, ἐν
ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν
Τριάδι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ
βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ,
ἡγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ
συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι.
Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο, ἐν
ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν
Τριάδι.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνῃ ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν;
Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα
φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον
φριξαι καὶ δύναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὁρῶντες

ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε·
καὶ συνεστάλη θάλασσα καὶ πάντα, τὰ
όρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν
Ιορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ιορδάνη ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν;
Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα
φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον
φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὀρῶντες
ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε·
καὶ συνεστάλη θάλασσα καὶ πάντα, τὰ
όρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν
Ιορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας τὰ Ἰορδάνια, τὸ
κράτος συνέτριψας, τῆς ἁμαρτίας, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν
τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης,
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διὸ σε ἱκετεύομεν·
Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας τὰ Ἰορδάνια, τὸ
κράτος συνέτριψας, τῆς ἁμαρτίας, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν
τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης,
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διὸ σε ἱκετεύομεν·
Σῶσον τὸν κόσμον σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὥς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 113.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (δίς)

Στίχ. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες,
καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δύς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐαγγέλιον πάνσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὁραίας πύλης)

(α' 9-11)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη
ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ
εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε
σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα
ὥσεί περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ
φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με

ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω, Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ.

Καὶ νῦν.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω, Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγεν πρὸς αὐτὸν ὁ Προδρόμος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἄψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν

προαιώνιον, ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυριδῶνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,

ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἀντόμελον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλὼν χώρα, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς ἐσκοτισμένοις φαινὴν ὥφθη αὐγή, ἐκ Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα· μάλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος πάση τῇ οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυμνοί, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ C' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῶν Φώτων Α' καὶ Β'

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταίος, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἱαμβικός. Ἦχος β'.

Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
* Ἦπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον, *
Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
* Ἐκρυσεν ἄρδην, ὕδατόστρωτος τάφος, *
Ῥώμη κραταιᾷ, δεξιᾷ τοῦ Δεσπότη.

ᾠδὴ γ'.

Ἰσχὺν ὁ διδούς τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἐστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἱαμβικός.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, *
βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας, *
* ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, *
Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν, * Ὅτι τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

ᾠδὴ δ'.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονώς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Ἰαμβικός.

Πυρσῶ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, *
Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, *
* Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην, *
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου, *
Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὡιδὴ ε'.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ
κατάκριμα ἤκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου,
καθαρσίῳν δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ
πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν
ἐχθραν κτείνας, ὑπερέχουσιν, πάντα νοῦν
εἰρήνην χαρίζεται.

Ἰαμβικός.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
* Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, *
Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῇ τρίβον, *
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, * Μόνοις
προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡιδὴ Ϛ'.

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός,
ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ
ἐρήμῳ. Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ
προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός,
ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρουμένος.

Ἰαμβικός.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ, * Ἦχῳ
Πατῆρ, ὃν γαστρός ἐξηρεύξατο, * Ναὶ φησιν
οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων, * Φώταυγος
ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένους, * Λόγος τε
μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Ὡιδὴ ϛ'.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς
προσομιλήσαντας, διασυρρίζον πνεῦμα
δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου
Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ

δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικός.

Ἐφλεξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς
κάρας. * Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον
φλόγα, * Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς
κατευνάσας, * Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ
ἀμαρτίας, * Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ
Πνεύματος.

Ὡιδὴ η'.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος
ἔδειξε κάμιнос, πηγάσασα, δρόσον, ὅτι
ρείθροις ἔμελλεν, αὔλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ
Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον
τὸν Κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ἰαμβικός.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται, *
Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. * Μόνος
στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης. * Νῦν
εὐλογεῖται συντόνως τὸν αἵτιον. * Ἡ πρὶν
τάλαινα τῶν ἔθνων παγκληρία.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡιδὴ θ'.

Κανὼν Α'.

Ἦχος β'. Ὁ Εἰσμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν
καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς
ἀξίαν ἱλιγγίᾳ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,

ὕμνεϊν σε Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ
ὕπαρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν
πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ
Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ,
ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Δαυῖδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς
φωτιζομένοις· Νῦν προσέλθετε, ἄδε πρὸς
Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ
πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ
αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθὼν, ρεῖθροις τοῦ
Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ
Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρητε
φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε
Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν
πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν
Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν
πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει
Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς
πατρῴας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ
σφραγίδι· ὡς γὰρ ὁλεθρον ἔφυγον, φλιάς
Ἑβραῖοι πάλαι αἵμαχθείσης· οὕτω καὶ ἡμῖν,
ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας
λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος,
ὁψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν Ἰαμβικός.

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα,
χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου
θαυμάτων! * Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ

εὐλογημένη, * Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς
σωτηρίας, * Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς
εὐεργέτη, * Δῶρον φέροντες ὕμνον
εὐχαριστίας.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην,
ἐν ρεῖθροις, Ἰορδάνου.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου
θαυμάτων! * Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ
εὐλογημένη, * Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς
σωτηρίας, * Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς
εὐεργέτη, * Δῶρον φέροντες ὕμνον
εὐχαριστίας.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς
τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τοῦ
κράτους.

Ἰδμεν τὰ Μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
* Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξεργασμένα. *
Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
* Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην, *
Ἰορδάνου τε, ρεῖθρα προσδεδεγμένα.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν
λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν, *
Ἄναξ ἄναρχε, Πνεύματος κοινωνία, * Ῥοαῖς
ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους, * Ἰσχὺν
θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην, * Νῦν εἰς
ἄληκτον, ἐξαμείβειαι βίον.

Καταβασίαι

Κανὼν Α'. Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν
καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς
ἀξίαν ἱλιγγίᾳ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
ὕμνεϊν σε Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ

υπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν
πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ
Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἱαμβικός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν
λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου
θαυμάτων! * Νύμφη πάναγνε, Μήτηρ
εὐλογημένη, * Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς
σωτηρίας, * Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς
εὐεργέτη, * Δῶρον φέροντες ὕμνον
εὐχαριστίας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια,
ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει
καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ
ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. (ἐκ γ')

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δεῖξαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Στιχηρὸν Α'. Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Στιχηρὸν Β'. Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Στιχηρὸν Γ'. Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Στιχηρὸν Δ'. Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίαςας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Στιχηρὸν Ε'. Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάριστον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανούς· τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται· θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Στιχηρὸν Ϛ'. Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται

κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν
ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν
μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς
ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός, πρὸς ὃν
βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανείς καὶ σώσας ἡμᾶς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. β'.

Νάματα Ἰορδάνια περιεβάλου Σωτήρ,
ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ
ἐκλινὰς κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὁ τὸν
οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ, ἵνα ἐπιστρέψῃς
κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσης τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

*Ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον· "Σήμερον ὁ
Χριστὸς...", μέχρι τοῦ· "ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες
βοῶμεν." Καὶ εὐθὺς ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῆς Μεγάλης
Δοξολογίας ἀπὸ τοῦ τελευταίου στίχου τοῦ Ἰδιομέλου·
"Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ..."*

Καὶ νῦν.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε
βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται,
κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι
μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν,
ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ
οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι
Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν
κόσμον.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδασόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδασόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδασόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ

*Ποίημα Σωφρονίου
Πατριάρχου Τεροσολύμων.*

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ. (ἐκ γ')

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον. (δὶς)

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε. (δὶς)

Δόξα· καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. δ'.**

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνούς ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Προδρόμος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; Ἀγιάσον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἶρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Τὰ Αναγνώσματα

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(λε' 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιασεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὥσεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρῶράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν

πηγή ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ καλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὗρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἶνεςις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(νε' 1-13)

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυῖδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν Ἑθνεσιν ἔδωκα αὐτόν,

ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν Ἑθνεσιν. Ἰδοὺ Ἑθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται σε, καὶ λαοί, οἱ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σε καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὕρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὥς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδοώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(ιβ' 3-6)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἑνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς 26.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(10:1-4)

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῃν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ

θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικόν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικόν ἔπιον, ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἥ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνῃ σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλούϊα. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς 44.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ωραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὅρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνῃ πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(α' 9-11)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα

ώσεί περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ
φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἡδόκησα.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος
κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος),
τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης
ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης
πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ
δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι
τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίας
Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν
τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ
Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς
φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς
ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο
ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον,
εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν
ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ
ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ
ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ
ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρρομένων
εἰς ἀγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς
ἀρρομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ
αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς
ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν
υδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῃ
ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν
φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν,
καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς
Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ
ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς
ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς
τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον
ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι,
καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ
εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ'
αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι,
καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ
σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἣ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ
πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς
τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν
ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ
ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω,
ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ
ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι'
ὑδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ
πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης
ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείου Μυστηρίου
τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά σου
φιλόανθρωπε Δέσποτα. Πᾶνον ἐφ' ἡμᾶς

τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν
θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον,
τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ
ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἵτησιν ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ
ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ
ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι
λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου προσκυνητοῦ
σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα,
τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου
ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς
μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.*

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΙΕΡΕΥΣ

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε,
παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε,
ἀκατάληπτε. Δημιουργε τῶν νοερῶν
οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος
ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον
πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον,
λάμψον κάμοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου,
φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα,
ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον
εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος
γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν
παρεστῶτα λαόν, ὅπως τὰ πλημμελήματά
μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι
τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, ἀλλὰ συγχώρησόν
μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ
νῦν, Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε Δέσποτα
φιλόανθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε
Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ
Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε,

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὀρώμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς ἀγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἵδει περισσεύσας, τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουν. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Προδρόμος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὀρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ῥείθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ

ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἵδει περισσεύσας κατερχόμενον, καὶ περιϋπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὀρῶν τὸν Ἀόρατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὀρῶντες, αὐτόν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ, Αἰδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα

σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν
καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλος
σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου
διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν
κατανύξει βοῶ σοι.

*Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει γεγονωτέρᾳ
φωνῇ.*

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα
σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον
τῶν θαυμασίων σου. (ἐκ γ')

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων
εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα
τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ
τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον.
Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν
συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουν
αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὕμνεῖ ἥλιος,
σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ
ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν
ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ
ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέροιν· σὺ
ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ
περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ·
σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας·
Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ
τῶν, Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι·
τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ
ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα
καὶ περιϋπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου
σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ
Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ
ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν
δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων
γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δεσπότη, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ

διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς.
Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν
ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τὰς
τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἡλευθέρωσας,
παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου,
πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ
γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ
τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ
τὰ Ἰορδάνια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν
καταπέμψας τὸ Πανάγιον τοῦ Πνεύματος, καὶ
τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκείσε ἐμφωλευόντων
συνέτριψας δρακόντων.

Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ,
πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ
τοῦτο. (ἐκ γ')

(Ἀμήν.)

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς
ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου.
Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ
δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων
ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς
ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς
ἰσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ
ἀρνούμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν
αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ
σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν, πρὸς
ἁγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν
ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι'
ὑδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν
παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ
εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὑδατος κατακλύσας
ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθέρωσας ἐκ
τῆς δουλείας Φαραώ, διὰ Μωϋσέως, τὸ
γένος τῶν Ἑβραίων· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ

διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλίου, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ.

Αὐτὸς καὶ νῦν, Δεσπότη, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. **(ἐκ γ')**

(Ἀμήν.)

Δὸς πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἁγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν υἰεῖαν.

Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. **(ἐκ γ')**

Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
(Σοί, Κύριε.)

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν ἀυχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως τε καὶ ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς υἰεῖαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Ἀμήν.)

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὀρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον τρίς.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστρεφῶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ
τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ
γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ
λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.
(δύς)

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος.

Τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου.

Κοντάκιον. Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω,
Ἀδὰμ τὸν πρωτοπλαστον.

Τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου.

Κοντάκιον. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ
τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν
ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ
Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

*Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῶ, ψάλλομεν τὸ πάρον
Ἰδιόμελον.*

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ
γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις, ὁ Πατὴρ
ἐφώνησεν. Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ
ἀγαπητός μου, τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ
ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ
τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ
γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ
λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.